

schrijft: ⁽⁵¹⁾ « Niet alleen de bevelhebber der burgerwacht (Heinze), maar ook de voorloopige regeering zelve werd door hem (Bakunin) bepaald geterroriseerd. De gegeven, deels ook uitgevoerde bevelen tot brandstichting toonen aan in welken zin hij zijn commando voerde. Een geïmproviseerd, talrijk hoofdkwartier, meest uit jonge lieden of uitlanders samengesteld, had zich met hem in het raadhuis gevestigd; daar ontving het berichten, gaf bevelen en vaardigde aanwijzingen op wapens, ammunitie, levensmiddelen en andere benoodigdheden uit. »

Zooals men ziet, heeft Bakunin den Duitschen filister behoorlijk geïmponeerd. Hij zelf schrijft daarover: « Eenmaal in dezen strijd gewikkeld, had ik hem ernstig opgenomen en vond het natuurlijk, dat men een schouwburg en eenige huizen verbrandde, wier val noodzakelijk was voor onze verdediging. De krijg is geen kinderspel en men moet zeer naïef zijn, om zich daarover te verwonderen. » ⁽⁵²⁾

Een dikwijls aangehaalde episode is de volgende: In het raadhuis waren meermalen groote hoeveelheden buskruit gebracht geworden, terwijl daar op het plein, op Bakunin's voorstel, onder het toezicht van Roeckel pekkransen en fakkels werden geplaatst en pek gekookt. De raadswachtmeester zegde dat de stedelijke raad bevolen had geen buskruit meer in het raadhuis te brengen; Bakunin antwoordde: « de stedelijke raad heeft niets te bevelen, er is geen stedelijke raad » of « de stedelijke raad is thans een nul. » Tzschirner zou ten slotte toegegeven hebben en het wegbrengen bevolen, « maar zijn bevelen vonden een onoverwinnelijken weerstand in den ijzeren wil van Bakunin. » (Montbé.) Als de raadswachtmeester Meyer het bevel van Tzschirner aan Bakunin toonde, zegde deze: « Ik heb u reeds lang gadeslagen, hoor, gij zijt er een van de andere partij; nog een woord en dan...; » Tzschirner moest zijn bevel intrekken. (Montbé.) — « Bakunin's optreden werd immer krachtadiger, hoe nader de